

Váš dopis zn./ze dne:

Č. j.:
MHMP 894744/2026
Sp. zn.:
S-MHMP 732428/2026

Vyřizuje/tel.:
Ing. Tomáš Kusý
236 005 809
Počet stran/příloh: **14/0**
Datum:
14.09.2026

KOORDINOVANÉ ZÁVAZNÉ STANOVISKO
Magistrátu hl. m. Prahy
podle § 176 stavebního zákona

Magistrát hl. m. Prahy jako dotčený orgán ve smyslu ustanovení § 136 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) vydává dle § 176 zákona č. 283/2021 Sb., stavebního zákona, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) koordinované závazné stanovisko. Dle přílohy č. 1 nařízení ředitele Magistrátu hl. m. Prahy č. 1/2026 k úkolům odborů Magistrátu hl. m. Prahy a zvláštních organizačních jednotek Magistrátu hl. m. Prahy při výkonu státní správy v přenesené působnosti, zajišťuje a vydává za Magistrát hl. m. Prahy koordinované závazné stanovisko odbor územního rozvoje.

Dne 20.07.2026 byla podána žádost od společnosti Hybernská Invest, s.r.o., IČ: 17417180, se sídlem Na Florenci 2139/2, 110 00 Praha 1, kterou zastupuje na základě plné moci ze dne 07.05.2025 [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] ve věci záměru nazvaném:

„Stavební úpravy, nástavba a přístavba budovy č.p. 2086, Hybernská 15“, na pozemcích s parc. č. 2534/2, 2537/85, 2322, 2537/1, 2534/1, 2537/86, 2537/225 v k. ú. Nové Město (dále „záměr“).

Vzhledem k tomu, že požadavky na ochranu všech dotčených veřejných zájmů, které Magistrát hl. m. Prahy hájí, nejsou v rozporu, vydává tímto odbor územního rozvoje

souhlasné koordinované závazné stanovisko.

Záměr byl shledán jako přípustný dle požadavků na ochranu následujících dotčených veřejných zájmů:

I. Magistrát hl. m. Prahy, odbor památkové péče

dle § 14, § 29 odst. 2 písm. b) zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, § 31 odst. 2, § 81 odst. 3 zákona č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů, a § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů

souhlasí s povolením výše uvedeného záměru, z hlediska zájmů památkové péče, za těchto podmínek:

1. Technologická zařízení (VZT, chlazení) budou zabudována do objemu stavby. Bude zpracován detailní návrh umístění technologií s dopady na plášť stavby, který bude MHMP OPP předložen k posouzení v samostatném správním řízení.
2. Vyústění VZT na fasádě bude mřížkou v barvě fasády. Bude zpracován návrh tohoto vyústění, který bude MHMP OPP předložen k posouzení v samostatném správním řízení.
3. Bude provedena inventarizace hodnotných prvků (architektonických článků, oken a dveří) včetně uvedení polohy, stáří, a stavebně technického stavu, a na jejím základě návrh obnovy prvku či konstrukce, které budou MHMP OPP předloženy k posouzení v samostatném správním řízení.

II. Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí

dle § 2 odst. 1 a § 6 zákona č. 148/2023 Sb., o jednotném environmentálním stanovisku, ve znění pozdějších předpisů

posoudil výše uvedený záměr z hlediska vlivů na všechny dotčené složky životního prostředí jako přípustný za této podmínky:

1. V případě případné změny spalovacích zařízení bude zajištěno, aby nově navrhovaná zařízení dosahovala srovnatelných nebo lepších emisních parametrů z hlediska ochrany ovzduší než 6. emisní třídy NOx.

Jednotné environmentální stanovisko se vydává namísto těchto správních úkonů:

- závazné stanovisko k povolení záměru obsahujícího stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), dle § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší.

Odůvodnění:

Společnost Hybernská Invest, s.r.o., IČ: 17417180, se sídlem Na Florenci 2139/2, 110 00 Praha 1, kterou zastupuje na základě plné moci ze dne 07.05.2025 pan Mgr. Karel Štochl, IČ: 71019472, se sídlem Dubinská 300, 267 24 Hostomice, podala dne 20.07.2026 „Žádost o vydání stanoviska k záměru Stavební úpravy, nástavba a přístavba budovy č.p. 2086, Hybernská 15“, kterou odbor územního rozvoje posoudil podle skutečného obsahu jako žádost o vydání koordinovaného závazného stanoviska podle § 176 stavebního zákona.

Pro posouzení záměru byla předložena projektová dokumentace z 06/2026, kterou zpracovala společnost JAKUB CIGLER ARCHITEKTI, a.s., IČ: 26489431, se sídlem Nad Ostrovem 1119/7, 147 00 Praha 4 (dále jen „dokumentace“).

Vzhledem k tomu, že se jedná o zvláště složitý případ, odbor památkové péče usnesením ze dne 05.08.2026, č. j. MHMP 777628/2026, prodloužil lhůtu pro vydání koordinovaného závazného stanoviska o 30 dnů na celkových 60 dnů a současně o prodloužení lhůty žadatele vyrozuměl.

Předmětem záměru jsou stavební úpravy nemovitosti č.p. 2086, na pozemcích parc. č. 2534/2, 2537/85, 2322, 2537/1, 2534/1, 2537/86 a 2537/225, k. ú. Nové Město, Hybernská 15, Praha 1, spočívající v úpravách s následujícími podrobnostmi:

- změna koncepce TZB – přechod z tepelných čerpadel (původně umístěna na již zrušeném technologickém dvoře 6.NP) na plynovou kotelnu, VZT jednotky jsou se zabudovanými tep. čerpadly, zálohované EL kotlem,
- parking nově místo garáží pomocí automatických zakladačů (APS), místo 14 PS pouze 12 PS, zbylé 2 budou umístěny mimo objekt pod magistrálou,
- kromě osobních výtahů je v objektu navržen i autovýtah pro zpřístupnění parkování v 1.PP, tento autovýtah – svislý dopravník – je součástí automatického parkovacího systému, který je navržen v 1.PP,
- obestavěný prostor:
 - nadzemní část objektu: 29 250 29 460 m³
 - podzemní část objektu: 5 800 6 110 m³
- celkový obestavěný prostor: 35 050 35 570 m³
- hrubá podlažní plocha – 6 960 7 050 m²
- HPP – administrativa – 6 495 6 350 m²
- HPP – obchodní jednotky – 465 700 m²
- hrubá podlažní plocha podzemních podlaží – 1 573 m²
- podlahová plocha hlavních funkcí – kanceláře a obch. jednotky: 5 018 5 364 m²
- v dispozici:
 - 1NP: místo zrušených PS v 1.NP obchodní jednotka, zázemí pro cyklisty se zvětšilo na max. 22 kol, naproti zázemí se sprchou, CHUC východ zůstává stejně, odpady mají svůj vlastní vstup – nový otvor v severní fasádě mezi osami 4 a 5,
 - 2NP: rozdělení kanceláří na dvě samostatné,
 - 4NP: zrušení komunitní terasy, (pouze pro přilehlé kanceláře na podlaží),
 - 7.NP: zrušení technologického dvora, (kancelář, střecha nepřístupná, pouze přes výlez pro údržbu),
 - 2PP: pod 2PP přidané transferové kanály pro VZT rozvody,
- kaskáda dvou plynových kotlů (každý 217 kW při 50/30°C), VZT jednotky doplněné o zabudovaná tepelná čerpadla, která jsou zálohovaná dvěma sestavami elektrických kotlů (každá výkon 108 kW),
- přívod a odvod větracího vzduchu pro administrativní prostory bude zajišťován dvěma totožnými VZT jednotkami (zařízení č. 1 a 2) v patrovém uspořádání a v sestavách s rotačními výměníky ZZT a vnitřním okruhem tepelného čerpadla – systém COOLER, jednotky jsou umístěny ve strojovně VZT ve 2.PP, jednotky nasávají čerstvý vzduch centrálním VZT kanálem vyvedeným na úroveň 1.NP (pod stropem) vyústěním na východní fasádě,
- výfuk je proveden obdobně – centrálním kanálem na severní fasádě v 1.NP,
- VZT zařízení (zařízení č. 3) pro prostory budoucích nájemců (obchod, kavárna) je umístěno ve 2.PP, navržené VZT zařízení je provedeno s rotačním výměníkem ZZT a vnitřním okruhem tepelného čerpadla – systém COOLER, dochlazování a vytápění prostor obchodních ploch je uvažováno prostřednictvím kondenzačního systému jednotek Fan-coil, jednotky jsou navrženy pouze jako uvažovaná bilanční rezerva a jejich instalace je v kompetenci budoucích nájemců,
- přívod a odvod větracího vzduchu pro hlavní část zázemí je zajištěn VZT jednotkou v patrovém uspořádání a v sestavě s deskovým výměníkem ZZT (zařízení č. 4), jednotka (z. č. 4) je umístěna ve strojovně VZT ve 2.PP, sání i výfuk jsou provedeny společně se strojovnou centrálními VZT kanály,
- mimo VZT rekuperačními jednotkami a samostatnými jednotkami chlazení je v objektu uvažováno s topením pomocí plynových kotlů a elektrokotlů,
- v objektu jsou také plánovány obchodní plochy, vč. případného gastru, V rámci stupně poznání tohoto projektu byla sestavena energetická bilance (viz dále v TZ) a z ní vycházející příkon $P_{i/PS} = 1633/646\text{kW}$,

- do vstupní samostatně uzamykatelné části TS na přízemí bude osazen rozváděč VN Ormazabal v majetku PREdi s vývodem na transformátor,
- z rozváděče VN bude úložně veden VN kabel do místnosti 51.00.14, kde bude osazen suchý transformátor o výkonu 1000kVA, měření spotřeby bude na straně NN, převodovými transformátory ve vstupním poli hlavního rozváděče objektu,
- střecha je přístupná výhradně pro technické a údržbové záležitosti, proškoleným pracovníkům, pouze schodištěm střešním výlezem,
- ve 4.NP jsou navrženy terasy v úrovni původního zastřešení objektu,
- hlavní velká zařízení prvků TZB jsou navržena v samostatných technických místnostech v podzemních podlažích, pokud je to možné, ta zařízení, která vyžadují umístění s přístupem k čerstvému vzduchu jsou umístěna v zapuštěném technologickém dvoře ve 3.NP,
- kolárna se zázemím pro cyklisty je navržena v 1.NP, přístupná vstupem ze strany nástupiště a přes chodbu, vedle hygienického zázemí, je umístěno zázemí pro cyklisty se sprchami a skříňkami,
- odpadové hospodářství je řešeno centrálně s vymezenou místností na odpady v 1.NP, která se bude vyvážet pomocí vlastního vstupu na severní fasádě,
- zařízení TZB s přístupem vzduchu jsou umístěna v zapuštěném technologickém dvoře ve 3. NP,
- zdrojem chladu budou 2 chladicí jednotky s kapalinovým kondenzátorem a chladičem,
- jedná se o dvouokružové jednotky s celkem čtyřmi kompresory, umístěny ve strojovně v 1.PP a každá bude napojena na samostatný suchý chladič v technickém dvorku 3.NP,
- jako hlavní zdroj tepla bylo zvoleno zásobování teplem z kaskády dvou plynových kotlů,
- dalším instalovaným zdrojem jsou dvě sestavy elektrických kotlů, elektrokotle slouží jako záloha pro VZT,
- kotelna pro elektrické kotle je umístěna ve 2.PP, plynová kotelna ve 2.PP, v samostatné místnosti,
- vodní dílo není navrženo v tomto SO.01.01, v rámci SO.06.13 je navrženo prodloužení kanalizační stoky KT 300 délky 9,5 m, umístěné na parc. č. 2537/86 a 2537/85, k.ú. Nové Město,

(povoleno v rámci původního rozhodnutí),

- zajištění stavební jámy pro 2.PP - v části jižní strany je namísto kotvení z prostorových důvodů navrženo rozepření (převázky a rozpěry 2x U300), maximální přípustná hloubka výkopu před osazením a aktivací kotev nebo rozpěr je 0,50 m pod příslušnou úroveň daného prvku,
- podél stávajícího vodovodního kolektoru je navržena kotvená mikrozáporová stěna, v případě nerealizovatelnosti některý zápor z důvodu kolize s původními podzemními konstrukcemi budou příslušné zápory nahrazeny pilíři tryskové injektáže,
- v rámci záměru je navržen plně automatizovaný parkovací systém typ TAPS 10 1 121, umožňující zaparkování a vyparkování 12 osobních automobilů vždy popředu, veškeré pohyby budou prováděny stroji poháněnými elektromotory,
- vjezdový/výjezdový prostor bude umístěn uvnitř budovy přibližně na úrovni vjezdu, směrem do ulice Hyberská a bude sloužit k zajiždění a vyjíždění osobních automobilů,
- nová vestavěná velkoodběratelská chytrá TS bude situována v 1NP, při hraně nového objektu přilehlé k ul. Hyberská, s přístupem pro obsluhu z ulice,
- předmětem projektové dokumentace stavebního objektu je návrh nové plynovodní přípojky ke stávajícímu objektu, ležícím v ulici Hyberská,
- jednotky jsou umístěny ve strojovně VZT ve 2.PP, jednotky nasávají čerstvý vzduch centrálním VZT kanálem vyvedeným na úroveň 1.np (pod stropem) vyústěním na východní fasádě,
- výfuk je proveden obdobně – centrálním kanálem na severní fasádě v 1.NP,
- úpravy VZT a chlazení v rámci objektu.

Ad I. Magistrát hl. m Prahy, odbor památkové péče

MHMP OPP si postupem dle § 14 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, vyžádal k předloženému záměru písemné vyjádření Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště v Praze (dále jen NPÚ), v zákonné lhůtě 20 dnů ode dne doručení žádosti o jeho vypracování.

Ve smyslu ustanovení § 14 odst. 4 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, bylo ve věci vydáno písemné vyjádření NPÚ č. j. NPÚ-311/66875/2026 ze dne 09.09.2026, které MHMP OPP obdržel dne 09.09.2026. Ve svém vyjádření tato odborná organizace konstatuje, že zamýšlené práce bere na vědomí.

MHMP OPP, který žádost posoudil, se ztotožnil s písemným vyjádřením NPÚ s tím, že provedení prací, uvedených v předloženém návrhu, je z hlediska zájmů státní památkové péče přípustné za výše uvedených podmínek.

Na práce uvedené v podmínkách č. 1, č. 2 a č. 3 je třeba nahlížet jako na tzv. práce dílčí, jejichž provedení bude ve smyslu § 197 odst. 2 zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, podmíněno rozhodnutím MHMP OPP. Tyto práce budou posouzeny MHMP OPP z hlediska zájmů státní památkové péče ve smyslu § 14 odst. 1, 3, 5, 8 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, v samostatném správním řízení.

Výběr vhodného detailního řešení je důležitým a sledovaným předmětem zájmu státní památkové péče, který se spolupodílí na výrazu architektury nemovitosti. Hodnotné prvky objektu jsou důležitým a sledovaným předmětem zájmu státní památkové péče. Detailní řešení i specifikace hodnotných prvků, jejichž posouzení MHMP OPP vyžaduje, jsou významné z hlediska zájmů chráněných státní památkovou péčí, nemusí však být významné z hlediska zájmů chráněných stavebními předpisy a proto, za účelem zajištění náležitého posouzení, stanovil MHMP OPP výše uvedené základní podmínky.

Nemovitost č.p. 2086 a pozemky parc.č. 2534/2, 2537/85, 2537/86, 2537/1, 2534/1 jsou nemovitou kulturní památkou, zapsanou v Ústředním seznamu kulturních památek pod r. č. 41343/1-2047 a spolu s pozemky parc. č. 2322 a 2537/225, jsou v památkové rezervaci v hlavním městě Praze, prohlášené nařízením vlády č. 66/1971 Sb., o památkové rezervaci v hlavním městě Praze.

„Historické nádraží v době výstavby sestávalo ze dvou částí, tzv. vnitřního nádraží umístěného uvnitř města za hradební fortifikací a tzv. vnějšího nádraží umístěného vně této fortifikace. Vnitřní nádraží sestávalo z tzv. osobního nádraží určeného pro odbavování cestujících a nádraží nákladového. Vnitřní osobní nádraží bylo tvořeno z tzv. výpravních budov: příjezdové budovy při dnešní Havlíčkově ulici a odjezdové budovy při dnešní Hyberské ulici, k níž byla přiložena dvě symetrická přízemí křídla, západní a východní. V šíři odjezdové budovy včetně křídel byla vystavěna původní nádražní dvorana, označovaná v literatuře též jako nástupištní hala (haly). Dále se na ploše vnitřního nádraží nacházely budovy různých skladů. Jako „budovu pošty“ nebo „poštovní křídlo“ lze označit stavební hmoty přímo přiléhající z východní strany k historické odjezdové budově nádraží.

Nejedná se o izolovanou budovu, ale o spojitou drúzu postupně narůstajících stavebních hmot východního křídla odjezdové budovy, které byly od poloviny 70. let 19. století převážně, nikoliv však výhradně využívány pro nádražní poštovní provoz, jehož potřeby přitom určovaly stavební vývoj celého křídla. Z hlediska stavebního a konstrukčního se jedná o křídlo, v historických pramenech se však hovoří rovněž o poštovní budově. Budova pošty či poštovního křídla na Masarykově nádraží je součástí kulturně historicky hodnotného stavebního komplexu prvního pražského parostrojního nádraží, které je prohlášenou kulturní památkou.

Poštovní provoz se od svého zřízení v místě, tedy ve východním křídle odjezdové budovy nádraží, kde se usídlil až skoro po třiceti letech od postavení nádraží, výrazně promítl do stavebního vývoje budovy, která mu byla vyhrazena. Jeho specifické provozní nároky vedly přitom k úpravám, které byly co do míry přestaveb s ostatními budovami nádraží při uliční frontě neporovnatelné. Poštovní budova či poštovní křídlo má proto s ostatními budovami Masarykova nádraží jen částečně společné dějiny, od sklonku 19. století se vývoj poštovního provozu ubíral vlastní cestou. Budova pošty či poštovního křídla na Masarykově nádraží je součástí kulturně historicky hodnotného stavebního komplexu prvního pražského parostrojního nádraží, které je prohlášenou kulturní památkou. Poštovní provoz se od svého zřízení v místě, tedy ve východním křídle odjezdové budovy nádraží, kde se usídlil až skoro po třiceti letech od postavení nádraží, výrazně promítl do stavebního vývoje budovy, která mu byla vyhrazena. Jeho specifické provozní nároky vedly přitom k úpravám, které byly co do míry přestaveb s ostatními budovami nádraží při uliční frontě neporovnatelné. Poštovní budova či poštovní křídlo má proto s ostatními budovami Masarykova nádraží jen částečně společné dějiny, od sklonku 19. století se vývoj poštovního provozu ubíral vlastní cestou.

Uliční průčelí objektu bývalé pošty je součástí uliční fronty nádraží při Hyberské ulici. Sestává ze dvou vzhledově velmi odlišných částí, odpovídacích vnitřní dispozici i původu z rozdílných vývojových stavebních fází. Západní část tvoří uliční průčelí tradiční zděné stavby třípodlažní trojtraktové části společně s architektonicky shodným předstupujícím průčelím krátkého kolmého křídla. Východní část tvoří uliční průčelí dvoupodlažní velkoprostorové haly s ocelovou nosnou konstrukcí, jejíž fasády jsou tvořeny lehkým obvodovým pláštěm s velkoplošným zaklením. Mezi architektonicky naprosto odlišné části průčelí je vsazen úzký mezičlánek s vyzděnou fasádou. Zděné průčelí trojtraktové části budovy poštovního křídla je situováno v poloze ustupující od uliční čáry o šířku jedné okenní osy navazujícího východního průčelí odjezdové budovy nádraží. Dvoupodlažní dolní část průčelí poštovního křídla svou výškou odpovídá přízemí odjezdové budovy, jehož historická velká výška odpovídala potřebám dimenzování velkorysých vnitřních veřejných prostor. Výška 2. patra průčelí poštovního křídla je oproti výšce 1. patra odjezdové budovy, situovanému na shodné spodní niveletě, viditelně nižší.

Parter mezi ustoupenou částí průčelí a uliční čarou tvoří ve střední části travnatá plocha s několika nevelkými okrasnými stromy, ohrazená nízkým ocelovým trubkovým zábradlím, která je zmenšeným pozůstatkem původní historické předzahrádky. Zpevněná manipulační plocha s poklopem bývalého nákladního výtahu v koutě při odjezdové budově, která odpovídá šířce dvou os sklepa s kotelnou situovaného pod západním okrajem objektu, ztratila svou funkci po plynofikaci vytápění. Na opačné straně se nachází zpevněná plocha před vstupem do budovy bývalé pošty.

Zděné průčelí trojtraktové části je celkem devítiosé. Podle polohy k uliční čáře je rozděleno do dvou částí, sedmiosé ustoupené části na straně při odjezdové budově a dvouosé části krátkého kolmého křídla. Uliční průčelí tohoto křídla, které předstupuje oproti ustoupené části průčelí o jednu okenní osu, je shodně s průčelím odjezdové budovy osazeno při uliční čáře. V jeho bočním jednoosém průčelí je umístěn veřejný vstup do objektu pošty. Předstupující průčelí krátkého kolmého křídla je oproti ostatním částem objektu s plochými střechami hmotově zvládnutě valbovou střechou. Architektonická kompozice průčelí trojtraktové části sestává ze dvou základních horizontálních vrstev.

Fasáda v úrovni dolních dvou podlaží, oddělená od horní části výraznou kordonovou římsou, se bohatým historizujícím detailem odlišuje od spíše strohé architektury průčelí 2. patra. Na okenních osách v dolní části fasády pod kordonovou římsou, jsou v přízemí osazena velká a široká čtyřdílná okna vzájemně oddělená pilastry. Jejich poloha nízko nad niveletou parteru svědčí o situování podlah přízemí blízko úrovni přilehlého terénu. Okna v 1. patře jsou oproti oknům v přízemí drobná, sdružená dvoudílná a jsou osazena těsně pod kordonovou římsou. Dominantním prvkem fasády 2. patra s pouze nevýrazným kazetovým dekorem jsou rozměrná čtyřdílná okna, osazená poměrně vysoko nad kordonovou římsou. Průčelí završuje korunní římsa

osazená těsně nad okny 2. patra. Kordonová římsa nad okny 1. patra se shodným výškovým osazením i zcela shodnou profilací přímo navazuje na kordonovou římsu nad vysokým přízemím přilehlé odjezdové budovy. Sedmiosé průčelí ustupující části trojtraktové části objektu pošty i obě průčelí předstupujícího krátkého kolmého křídla – čelní dvojosé a boční jednoosé (západní) – jsou v dolních dvou podlažích členěna pilastry s jednoduchou pásovou bosáží, završenými římsovou hlavicí. Z hlediska stylového poněkud nezvyklé osazení architektonicky výrazných zdvojených konzol podpírajících kordonovou římsu nad hlavicemi pilastrů je ovšem pouhým pozůstatkem původní kompozice z doby vystavění průčelí v roce 1898, která byla podstatným způsobem narušena při adaptaci objektu a nástavbě 2. patra v roce 1922. V západním jednoosém průčelí krátkého kolmého křídla je v přízemí osazen hlavní vstup uzavřený recentními prosklenými dveřmi a chráněný jednoduchou ocelovou markýzou. Boční průčelí je ve 2. patře slepé, na rozdíl od dolních podlaží se zde nenachází okno. Krátké kolmé křídlo je v kompozici uličního průčelí hmotově zvýrazněno nevysokou atikou osazenou nad korunní římsou a valbovou střechou, která zřetelně vystupuje nad úroveň plochých střech ostatních částí objektu. Fasáda ve shodném architektonickém detailu pokračuje také přes nároží krátkého kolmého křídla na jeho východní stranu, která mírně předstupuje před líc průčelí navazující novější části objektu. Na východní straně nárožního pilastru jsou stále osazeny masivní železné závěsy bývalých vrat dnes zastavěného poštovního dvora. Sedmiosé průčelí ustupující části trojtraktové části objektu pošty i ona úseky průčelí předstupujícího krátkého kolmého křídla ve spodní části lemuje nízký kamenný sokl, který je stejně jako spodní partie omítek zčásti narušený působením zemní vlhkostí. Dovnitř otevíravá dvojitá okna v patrech jednoduchými detaily odpovídají době svého vzniku při adaptaci objektu v roce 1922. Okna v přízemí s poněkud bohatší profilací, závěsy s kuličkovým zakončením a vnějšími křídly vně otevíravými pocházejí z doby výstavby uličního průčelí v roce 1898. Okna se v důsledku dlouhodobě zanedbané údržby nacházejí v nedobrému stavu, horší stav vykazují zejména vně otevíravá okna v přízemí. Východní část uličního průčelí, oproti západní části radikálně stylově odlišná, je tvořena průčelím nejmladší části objektu, přistavěné na místě bývalého poštovního dvora v letech 1968–70. Průčelí dvoupodlažní velkoprostorové haly bylo řešeno bez ohledu na historický kontext nádražního areálu ve formách typických pro moderní provozní objekt spíše industriálního charakteru. Na průčelí halové části objektu je patrné dvoupodlažní členění halové přístavby, kde dolní podlaží má výšku shodnou se dvěma dolními podlažními starší části budovy. Na průčelí je pohledově přiznaná nosná konstrukce ocelového skeletu tvořená pravidelně situovanými subtilními sloupy vymezujícími pět konstrukčních polí a masivními ocelovými průvlaky. Průčelí horního podlaží (výškově odpovídajícímu 2. patru starší části budovy) je na mohutném ocelovém průvlaku mírně vykonzolováno před úroveň dolních partií fasády. Mezi ocelovými průvlaky je vsazen lehký obvodový plášť sestavený z typových, tzv. boletických panelů s povrchem v typické šedé barvě. V panelech vsazená dřevěná kyvná okna vytváří na průčelí pásové okno. Fasáda v dolním podlaží je tvořena velkoplošným zasklením z typových prvků Copilit, doplněným na horní straně nevysokým ocelovým pásovým oknem s několika otevíravými díly. Mezi průčelí starší části objektu a novou halu byl vložen spojovací krček, jehož mírně zapuštěná fasáda je zděná, omítaná, členěná v každém podlaží pouze trojicí nevelkých čtvercových oken sociálního zařízení. Zděný a opatřený omítkou je také sokl pod proskleným průčelím haly. Poslední konstrukční pole uličního průčelí na východní straně v úrovni dolního podlaží je rovněž vyzděné a omítané.

Tato část průčelí je z větší části skryta za starou ohradní zdí bývalého otevřeného poštovního dvora, která zde byla ponechána (její úsek, který vedl dále k západu před dnešním průčelím haly až k vratům při krátkém kolmém křídle, byl zbořen při stavbě haly). Na ploše mezi ponechanou částí zdi a zděnou částí průčelí haly bylo vystavěno drobné zděné křídlo, jehož prostory sloužily jako vrátnice u vjezdu do dvora situovaného před jižním průčelím pošty.

Východní (koncové) průčelí

Východní průčelí je obráceno do dvora, tvořeného zpevněnými plochami navazujícími na manipulační kolejiště pošty. Charakter průčelí svou různorodou skladbou a nižší kvalitou architektury odpovídá jeho

situování při veřejnosti nepřístupných provozních plochách. Průčelí, ve kterém jsou situovány provozní vstupy do interiérů bývalé pošty, je v dolních partiích částečně překryto typovými ocelovými staničními přístřešky kryjícími peróny mezi manipulačními kolejemi, které sloužily pro manipulaci s nákladem poštovních vagónů.

Průčelí sestává ze tří vzájemně odlišných částí – bezprostředně za ohradní zdi při uliční čáře stojí přízemní přístavba bývalé vrátnice, uprostřed je boční průčelí dvoupodlažní haly a na severní straně při kolejišti nádraží mírně předstupuje třípodlažní štítové průčelí bývalé poštovní dvorany. Šestiosé průčelí vrátnice je svým utilitárním charakterem poplatné době svého vzniku na konci 60. let. Čtyři typová okna na středních osách jsou doplněna na krajních osách typovými dveřmi a průčelí je chráněno přesahujícím okrajem ploché střechy.

Východní průčelí dvoupodlažní haly je v horním podlaží shodné s průčelím uličním. Východní průčelí vysokého dolního podlaží, ustoupené dovnitř objektu o šířku celého konstrukčního pole, je opatřeno hlavními provozními vstupy objektu pošty, tvořenými dvojicí velkých vrat a vstupními dveřmi, nad nimiž je fasáda kryta vlnitým plechem. Plocha o šířce jednoho konstrukčního pole, chráněná před povětrností horním podlažím haly a propojená vraty s jejím velkoprostorovým interiérem, sloužila jako krytý dvůr pro manipulaci s nákladem poštovních zásilek v návaznosti na kolejiště poštovního dvora a městskou dopravu. Jižní stranu uzavírá zděná omítaná stěna s okny a vstupem do objektu vrátnice. Severní stěnu tvoří fasáda přilehlé části jižního průčelí přístavby bývalé nádražní dvorany z adaptace provedené v roce 1922. Fasáda je z větší části opatřena pásovou bosáží. V přízemí je situován vstup na podestu provozního schodiště a nad ním se v patře nachází dvoudílné okno. Zastřešení krytého manipulačního dvorku je tvořené podlahou předstupujícího horního patra provedenou v ocelobetonové konstrukci na trapézovém plechu neseném mohutnými ocelovými průvlaky.

Východní průčelí bývalé poštovní dvorany předstupuje o šířku jedné okenní osy před úroveň jižního průčelí dvoupodlažní haly. Mezi oběma průčelími tvoří spojovací článek mírně ustoupená fasáda jižní strany schodišťového přístavku bývalé dvorany pocházejícího z adaptace z roku 1922 s nevelkými okny vedoucími na podesty služebního schodiště. Boční strana předstupující hmoty bývalé poštovní dvorany má jednoosé průčelí, k němuž je v přízemí je přiložen přístavek, jejíž fasáda s pásovou bosáží a jedním oknem přímo navazuje na západní stěnu krytého dvorku. Prostora v přístavku je opatřena vstupem situovaným na jeho jižní straně. Ve 2. patře, nad kordonovou římsou provedenou v profilaci shodnou s římsou ukončující pilastry v uliční fasádě pošty, je v jednoosém průčelí osazeno velké trojdílné okno. Jihozápadní nároží bývalé dvorany je zpevněno pilastrem s pásovou bosáží v provedení rovněž shodném uličním průčelím.

Jižní průčelí bývalé dvorany, završené štítem nízké sedlové střechy lemovaným deskou korunní římsy shodně s bočními průčelími, je ve 2. patře pravidelně čtyřosé, s dvojicí dvoudílných oken uprostřed lemovanou na krajních osách okny trojdílnými.

Průčelí v 1. patře, pohledově zčásti překryté ocelovými přístřešky, je nepravidelně dvouosé s okny oproti 2. patru podstatně nižšími. V rovněž dvouosém přízemí pod přístřešky jsou situovány dva široké provozní vstupy a jihovýchodní nároží je zpevněno pilastrem shodně s nárožím jihozápadním.

Severní průčelí (u nástupiště)

Severní průčelí přiléhající k prvnímu nástupišti nádraží sestává z průčelí bývalé poštovní dvorany (C) na východní straně a z průčelí trojtraktové části poštovní budovy. Jedná se o průčelí s nejdochovanějšími architektonickými prvky z historických stavebních etap. Průčelí obou částí objektu se navzájem liší pouze v dolní úrovni o dvou podlažích (resp. o jednom vysokém podlaží v krajních třech osách využívaných nádražím

na západní straně). Horní partie spodní části průčelí, završená kordonovou římsou přebíhající z nárožního pilastru a kontinuálně procházející ve stále stejném profilu fasádami celé fronty nádražních budov až k západnímu konci nádražní dvorany při Havlíčkově ulici, je v pohledech z nádraží překryta ocelovým přístřeškem kryjícím nástupiště a vykonzolovaným z průčelí. Dolní partie průčelí lemuje sokl z béžového keramického obkladu, který ze zkoumaného poštovního křídla přechází i přes průčelí odjezdové budovy až k jižnímu konci nádražní dvorany.

Pro obě části objektu jednotně řešená horní část průčelí, která je architektonicky shodná s průčelím uličním, ustupuje na krajních třech osách na západní straně o šířku zadního traktu tak, aby v této části objektu bylo možné zachovat osvětlení interiérů prosklenými střešními světlíky. Jelikož partie severního průčelí v úrovni 1. patra jsou z nástupišť pohledově skryty přístřeškem nástupiště, byla dokumentace jejich podoby možná pouze na reprodukci nárysu fasády zakreslené v zaměření stávajícího stavu objektu. Průčelí bývalé poštovní dvorany je v dolní úrovni nepravidelně šestiosé, opatřené pásovou bosáží, která stejně jako kordonová římsa přechází z nárožního pilastru. Na krajní, druhotně přistavěné východní ose je půlkruhově zaklenutá slepá nika, rovněž půlkruhově zaklenutá slepá nika na další ose se liší menší šířkou a poměrně bohatě profilovanou šambránou.

Obě niky mají parapety osazeny ve výšce odpovídající hornímu okraji soklu. Další tři osy jsou tvořeny širokými půloválně zaklenutými arkádami lemovanými profilovaným ostěním, v jejichž horních partiích pod klenebními oblouky jsou osazena trojdílná okna. Jejich vysoké parapety jsou nad úrovní soklu tvořeny hladkým povrchem fasády a horní zaklenuté části jsou při pohledu z parteru zakryty ocelovým přístřeškem nástupiště. Okno v arkádě na západní straně poutcem. Zasklení historických oken je pravidelně děleno drobným pravoúhlým rastrem. Na krajní ose na západní straně je v hladké fasádě poměrně vysoko osazené nízké dvojdílné okno recentního původu. Pouze na této ose průčelí bývalé poštovní dvorany je v úrovni 1. patra těsně nad okrajem ocelového přístřešku osazeno nízké trojdílné okno.

Průčelí trojtraktové části objektu (A) je v dolní části pravidelně devítiosé, hladké, členěné pouze nikami oken a dveří shodné šířky s půlkruhovým nadpražím. Při severním průčelí patří prostorům, které byly využívány poštou, pouze čtyři okenní osy na východní straně, na nichž jsou osazena dvoudílná okna ve vzájemně shodném provedení. Vnější okna dřevěných dvojítych oken jsou osazena v líci fasády, vně otevíravá, s poměrně vysokými nadsvětlíky. Okna pod nadsvětlíky jsou pravidelného šestitabulkového členění, nadsvětlíky mají pravidelné členění čtyřtabulkové.

Podle jednoduché profilace a detailů kování jsou okna – která svým tvarem a členěním jinak zcela odpovídají oknům nejstarší části bočních křídel odjezdové nádražní budovy zakreslených v historických plánech – novodobého původu, nejspíše z doby poválečné obnovy nádraží, jehož budovy v této části byly při bojích na konci války poškozeny při zboření konstrukce historické nádražní dvorany.

Za nadsvětlíky oken jsou na vnitřní straně okenních nik viditelné plné stěny, které jsou tvořené okrajem železobetonové stropní konstrukce a příčkou oddělující okenní niku od prostor 1. patra, vestavěného do zadního traktu při adaptaci objektu v roce 1922. Na pěti osách na západní straně jsou uprostřed osazena tři okna lemovaná po stranách dveřmi. Pouze dveře na střední ose této části průčelí se při téměř shodném členění liší poněkud odlišným provedením detailů a osazením ve špaletě, ostatní okna a dveře jsou shodná s částí využívané poštou. Niky dvou oken a krajních dveří při západním okraji průčelí se od ostatních os liší absencí zazdívek na vnitřních stranách nadsvětlíků. V úrovni 1. patra jsou v úrovni mezi ocelovým přístřeškem nástupiště a kordonovou římsou na všech šesti osách, které se na východní straně nacházejí pod průčelím 2. patra, osazena nízká trojdílná okna.

Severní průčelí objektu na úrovni 2. patra v ustoupené části na třech krajních západních osách a situované za pultovou střechou nízkého sklonu s prosklenými světlíky, se liší hladkou fasádou s absencí architektonického členění a poněkud nepravidelnou kompozicí – pouze na krajní západní ose je osazeno trojdílné okno standardního formátu, zatímco okna na dalších, užších dvou osách jsou dvojdílná. Krátké západní průčelí okraje širší části objektu je hladké, osmiosé, s drobnými okny bloku sociálního zařízení.

Druhotný ocelový přístřešek vykonzolovaný z průčelí nádražních budov pokračuje v nezměněné podobě až k okraji historické nádražní dvorany. Půlkruhově zaklenuté otvory oken i dveří v přízemí jsou na průčelí odjezdové budovy rozměrově shodné s objektem bývalé pošty, liší se však profilovaným ostěním a poněkud odlišným provedením a členěním výplní otvorů. V celé délce vykonzolovaného ocelového přístřešku je patrné nepřiměřeně nízké osazení jeho paty těsně nad půlkruhovými záklenky oken a dveří.

Spodní partie fasád nádražních budov při nástupišti má architektonicky vyvážený poměr celkové výšky k výšce zaklenutých otvorů až v prostranství historické nádražní dvorany, pata jejíhož zastřešení je na nádražních budovách osazena oproti přístřešku viditelně výše, přesně na horní hraně profilované kordonové římsy (u jednopodlažních částí objektů je tato římsa římsou korunní). Dnešní krytí nástupišť před historickou odjezdovou budovou pouhými typovými ocelovými přístřešky pochází až z roku 1945.

Předtím bylo kolejiště před odjezdovou budovou až k bývalé poštovní dvoraně kryto dvoranou, přestavěnou před rokem 1863 a prodlouženou až k Havlíčkově ulici po roce 1872. Ke zboření nádražní dvorany v rozsahu téměř dvou třetin délky došlo při bojích o nádraží v květnu roku 1945. Při obnově poškozeného nádraží ve skromných poválečných poměrech již nebyla zničená část haly obnovena.

Střecha

Součástí exteriérů stavebně i architektonicky různorodého objektu je také jeho zastřešení. Způsob a tvar zastřešení včetně detailů svým provedením odpovídá členění stavby na jednotlivé části. Trojtraktová západní část objektu pošty (A) je jedinou částí, která není v celém rozsahu trojpodlažní. Druhé patro chybí v západní části zadního traktu v rozsahu tří krajních okenních os. Důvodem, proč pouze v této části budovy nebyla realizována nástavba 2. patra, provedená při adaptaci objektu v roce 1922, byla nepochybně skutečnost, že tato krajní část stavby je využívána provozem nádraží, pro který zde bylo nutné zachování přisvětlení prostorů v interiéru prosklenými světlíky. Ty byly ve střeše zadního jednopodlažního traktu v celém rozsahu odjezdové budovy včetně obou jejích bočních křídel osazeny již v době výstavby nádraží v letech 1844–45. Důvodem bylo nedostatečné osvětlení okny v severním průčelí, které bylo původně obráceno do zastřešeného prostranství nádražní dvorany, jejíž část při odjezdové budově byla odstraněna až v roce 1945. Krajní západní část zadního traktu východního křídla tak byla při adaptaci v roce 1922 ponechána jako jednopodlažní s původní velkou světlou výškou odpovídající dvěma dolními podlažím pošty.

Původní nízká sedlová střecha odstraněná při nástavbě 2. patra nad navazující částí středního traktu byla nahrazena střechou pultovou, která svým ještě nižším sklonem byla zcela shodná s pultovou střechou navazujícího jednopodlažního zadního traktu odjezdové budovy. Ve střeše byly osazeny tři prosklené světlíky. Dvoupatrová západní část objektu je kryta plochou střechou vyspádovanou od střední části k severnímu i jižnímu okraji a opatřenou živičnou krytinou. Na jihozápadní straně z roviny ploché střechy vyčnívá oplechovaná sedlová střecha standardního sklonu, na koncích zvalbená, která kryje krátké kolmé křídlo. Na plochou střechu západní části na východě navazuje nízká sedlová střecha bývalé poštovní dvorany, opatřená rovněž živičnou krytinou shodně s ostatními střechami objektu pošty. Střecha velkoprostorové haly kryjící jihozápadní část objektu je plochá a je taktéž opatřena krytinou z živičných pásů. Z ploché střechy na úrovni 3. patra vyčnívají dvě strojovny výtahů ve tvaru drobných zděných staveb čtvercového půdorysu krytých oplechovanými jehlancovými střechami, jejichž sklon kolem 30° odpovídá

sklonu střechy historických budov nádraží. Strojovna výtahu na západní straně části objektu přiléhá k boční straně střechy krátkého kolmého křídla. Druhá strojovna výtahu je situována nedaleko od východní strany objektu. Průčelí obou strojoven jsou v horizontálním směru členěny lizénou doplněnou profilovanou římsou, nesoucí poměrně vysokou předstupující část fasády pod střechou.

Na ploché střeše mezi strojovnami jsou pravidelně rozmístěny čtyři sedlové světlíky, které původně osvětlovaly velkoprostorovou dispozici horního podlaží haly a které byly druhotně zaslepeny asi z technických důvodů. Prosklení zůstalo zachováno pouze v čelech světlíků, zasklení jejich sedlových částí je nahrazeno plechovou krytinou.“ (text viz materiál: Stavebně historický průzkum budovy pošty na Masarykově nádraží, č.p. 2086, na parc.č. 2534/2, 2537/85, 2537/82, k.ú. Nové Město, Hybernská 15, Praha 1, PhDr. Josef Holeček 2023).

Předmětem památkové ochrany kulturních památek je objekt jako celek, zejména jeho historické vodorovné a svislé nosné konstrukce, ale i veškeré autentické konstrukce a prvky nenosné a výplňové, vnější i vnitřní omítky, násypy, klenební konstrukce. Veškeré zásahy související s úpravami je nutno provádět tak, aby zásahy do historických konstrukcí byly minimalizovány, neboť tyto konstrukce tvoří podstatu památky a mají nenahraditelnou památkovou a vypovídací hodnotu. Všechny zásahy by měly mít charakter obnovy kulturní památky směřující k rehabilitaci jejích památkových, architektonických a dokumentárních hodnot.

Předmětem památkové ochrany jsou na území památkové rezervace v hlavním městě Praze (dále jen PPR), kromě prohlášených kulturních památek rovněž stavby a plochy, které nejsou nemovitými kulturními památkami, ale které vykazují památkové nebo urbanistické hodnoty dotýkající se vnitřní i vnější architektury.

Soudobými vstupy do stávající historické zástavby rezervace nesmí být narušena objemová a prostorová skladba historických objektů a poškozeno prostředí PPR. Konkrétním předmětem ochrany je v daném případě architektura objektu, exteriér, veřejný interiér, historické konstrukce, prvky a povrchy.

Pro stavební úpravy nechráněných objektů a jejich souborů v PPR se v § 3, odst. 1, písmeno a) citovaného nařízení vlády stanoví podmínka, že cit.: „musí být řešeny a prováděny se zřetelem k trvalému zabezpečení jejich hmotné podstaty, k jejich přiměřenému společenskému využití a dalšímu zhodnocování výtvarných a dokumentárních funkcí“.

Ve věci stavebních úprav nemovitosti č.p. 2086, a na pozemcích parc.č. 2534/2, 2537/85, 2322, 2537/1, 2534/1, 2537/86 a 2537/225, k. ú. Nové Město, Hybernská 15, Praha 1, bylo vydáno závazné stanovisko č.j. MHMP 728817/2025, sp.zn. S-MHMP 475481/2025 dne 02.07.2025. Navržené práce v rozsahu dokumentace pro povolení záměru byly posouzeny jako přípustné za podmínek.

Nyní předložená dokumentace je změnou výše jmenovaného záměru zejména ve změně koncepce TZB a dopravního řešení, konkrétně provedení parkingu nově místo garáží pomocí automatických zakladačů, přičemž některá místa budou umístěna mimo objekt pod magistrálou.

K podmínkám, jimiž MHMP OPP omezil předložený návrh:

V okolí dostavby se nachází řada míst, odkud bude střecha objektu viditelná (Prašná brána, Jindřišská věž, terasa objektu Odborových svazů (Radost), terasa budovy Masaryk Center I ad.) Veškerá technologická zařízení je nutné umístit v rámci objemu stavby. Střešní krajina na území Památkové rezervace v hl.m. Praze je součástí předmětu ochrany. Vzhledem k poloze objektu je střecha novostavby pohledově exponovaná. Technologická zařízení jako novodobý ryze účelový prvek působí nevzhledným dojmem a narušují panorama Památkové rezervace v hl.m. Praze. V případě novostavby je žádoucí umístit technologická zařízení v rámci objemu stavby. Ačkoliv je splnění tohoto požadavku deklarováno v Technické zprávě, z výkresové

dokumentace není takové řešení dostatečně patrné, a je třeba konkrétní řešení znovu předložit v detailním řešení. Z výše uvedených důvodů byla stanovena podmínka č. 1.

Mřížky na fasádě pro vyústění zařízení VZT jsou technickým rušivým prvkem, jehož výraz je třeba maximálně potlačit, aby fasáda působila jednotným dojmem a mřížky nepřehlušovaly vjem z fasády kulturní památky. Proto byla stanovena podmínka č. 2.

Stavebně historický průzkum (PhDr. Josef Holeček 2023) specifikuje v kapitole 5. hodnotné prvky – konstrukční prvky (zděné klenby), torzo brány (pilíř byl v mezidobí stržen), a dále hodnotné architektonické články – arkády a částečně historický rámec jejich lemování a bosovaných pilastrů a postranních nik poštovní dvorany (C) z poloviny 70. let 19. století, a hodnotná okna (viz str. 253–254 SHP). MHMP OPP požaduje zpracovat podrobnou inventarizaci prvků a na jejich podkladě návrh dalšího nakládání s těmito prvky, které MHMP OPP kvalifikovaně posoudí v samostatném správním řízení. Uvedený požadavek byl stanoven již v závazném stanovisku č.j. MHMP 728817, sp.zn. S-MHMP 475481/2025, ze dne 2.7. 2025, ale tento nebyl ve změnové dokumentaci splněn. Z výše uvedených důvodů byla stanovena podmínka č. 3.

Při dodržení výše uvedených podmínek, není návrh v rozporu se zájmy památkové péče. Při jejich splnění bude provedení prací v souladu s předmětem ochrany kulturní památky na území Pražské památkové rezervace.

Zamýšlená stavební činnost se má provádět na území s archeologickými nálezy a stavebník má tedy již od doby přípravy stavby oznamovací povinnost dle § 22 odst. 2 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, vůči Archeologickému ústavu Akademie věd ČR. Stavebník je povinen umožnit Archeologickému ústavu nebo oprávněné organizaci provést na dotčeném území záchranný archeologický výzkum. Jeho zajištění je nutno projednat v dostatečném předstihu před zahájením výkopových prací a stavební činnosti.

Ad II. Magistrát hl. m. Prahy, odbor ochrany prostředí

Vzhledem k tomu, že předmětný záměr podléhá povolování podle zákona č. 283/2021 Sb., stavební zákon, ve znění pozdějších předpisů, vydává se podle § 2 odst. 1 zákona o JES toto jednotné environmentální stanovisko.

Z hlediska ochrany ovzduší:

Budova má být nově vytápěna plynovou kotelnou, umístěnou ve 2.PP objektu, osazenou dvěma kondenzačními kotli o předpokládaném jmenovitém tepelném příkonu 207 kW. Celkový jmenovitý tepelný příkon kotelny činí 414 kW. V předložené dokumentaci nebyl uveden typ kotle a způsob odtahu spalin.

Plynové kotle budou jedním vyjmenovaným stacionárním zdrojem znečišťování ovzduší uvedeným v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší. (kód 1.1.).

Dle údajů map klouzavých pětiletých průměrů imisních koncentrací, publikovaných Českým hydrometeorologickým ústavem (pětiletý průměr 2020–2024) dosahují v dotčené lokalitě max. průměrné roční koncentrace NO₂ úrovně 25,1 µg/m³, polétavého prachu frakce PM₁₀ úrovně 20,1 µg/m³, PM_{2,5} úrovně 13,6 µg/m³ a benzenu úrovně 1,4 µg/m³. Průměrná roční imisní koncentrace benzo(a)pyrenu (B(a)P) vykazuje hodnotu 0,6 ng/m³. U průměrných denních koncentrací PM₁₀ je 36. nejvyšší hodnota na úrovni 35 µg/m³. V zájmovém území nedochází k překračování imisních limitů. Zdejší orgán upozorňuje, že se jedná o jednu z imisně nejvíce zatížených oblastí na území hlavního města Prahy. Orgán ochrany ovzduší proto upozorňuje, že v souvislosti s přijetím nové směrnice Evropské unie o kvalitě vnějšího ovzduší a její

následnou transpozicí do právního řádu České republiky, včetně zpřísnění imisních limitů s předpokládanou účinností od 1. 1. 2027, může v dané lokalitě dojít k překročení ročních imisních koncentrací oxidu dusičitého (NO₂), polévatého prachu frakce PM₁₀ a PM_{2,5}.

S ohledem na umístění záměru v hustě zastavěné části města a jeho situování v území s vysokým stávajícím imisním zatížením a omezenou imisní rezervou považuje orgán ochrany ovzduší za nezbytné, aby byly v rámci záměru použity spalovací zdroje s co nejnižšími emisemi oxidů dusíku.

Pro plynovou kotelnu jsou platnou legislativou ochrany ovzduší stanoveny příslušné specifické emisní limity v Části II Přílohy č. 2 k vyhlášce č. 415/2012 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

OCP MHMP jako příslušný orgán ochrany ovzduší prověřil předloženou žádost a projektovou dokumentaci. Na základě předložených podkladů konstatuje, že předmětný vyjmenovaný zdroj znečišťování ovzduší, tj. plynová kotelná, je v souladu s platnými právními předpisy na ochranu ovzduší a v souladu se zásadami zdejšího úřadu, uplatňovanými k zajištění dlouhodobě udržitelné vyhovující kvality ovzduší na území hl. města Prahy. Předložené podklady vyhovují příslušným právním předpisům na ochranu ovzduší. OCP MHMP proto souhlasí s uvedeným záměrem.

Protože je předmětný záměr z hlediska vlivů na všechny dotčené složky životního prostředí přípustný, dospěl OCP MHMP k závěru, že záměr lze ve vztahu k zájmům chráněným na úseku ochrany životního prostředí při respektování podmínek tohoto závazného stanoviska realizovat, a proto vydal souhlasné jednotné environmentální stanovisko.

Poučení:

Koordinované závazné stanovisko není podle § 149 odst. 1 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, samostatným rozhodnutím ve správním řízení, proto se proti němu nelze odvolat. Obsah koordinovaného závazného stanoviska lze napadnout postupem podle § 149 odst. 7 správního řádu v rámci odvolání proti rozhodnutí, které bylo koordinovaným závazným stanoviskem podmíněno.

Koordinované závazné stanovisko je dle § 176 odst. 5 stavebního zákona ve spojení s § 7 zákona o JES platné 5 let ode dne jeho vydání.

Upozornění:

Toto je závazné stanovisko dotčeného orgánu dle § 149 správního řádu. Obec hlavní město Praha může případné námitky k záměru uplatnit jako účastník řízení o povolení záměru dle § 182 písm. b) stavebního zákona prostřednictvím Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy.

Zájmy Magistrátu hl. m. Prahy, odboru bezpečnosti, dle zákona č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, nejsou záměrem dotčeny.

Ing. arch. Filip Foglar

ředitel odboru územního rozvoje

podepsáno elektronicky

Rozdělovník:

1. Adresát, ID DS: a4ec6nr

Na vědomí:

2. UZR MHMP – spis
3. OPP MHMP
4. OCP MHMP
5. Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy, ID DS: c2zmahu
6. Národní památkový ústav, ID DS: 2cy8h6t